

Lijst van afkortingen

aand.	aanduiding	conj.	conjunctivus (aanvoegende wijs)
abl.	ablativus	cons.	consonant(isch)
abl. abs.	ablativus absolutus	constr.	constructie
abs.	absoluut gebruikt		
abstr.	abstract(um/a)	dat.	dativus
acc.	accusativus	decl.	declinatie (verbuiging)
aci.	accusativus cum infinitivo	defect.	defectivum (verbum -, 'onvolledig' ww.)
act.	actief	demin.	deminutivum (verkleinwoord)
adj.	adjectief (bijvoeglijk naamwoord)/adjectivisch	depon.	deponens
		desid.	desiderativum
adv.	adverbium (bijwoord)/adverbia(a)(e)	dir.	direct(e)
		dir. vr.	directe vraagzin
afh. vr.	afhankelijke vraagzin	dubb.	dubbel(e)
afk.	afkorting		
agr.	agrarisch(e)	eccl.	ecclesiastica (werken van kerkelijke schrijvers)
alci	alicui	Egypt.	Egyptisch(e)
alcis	alicuius	encl.	enclitisch
alg.	algemeen	Enn.	Ennius
alqa(m)	aliqua(m)	epith.	epitheton
alqd	aliquid	Etr.	Etruskisch(e)
alqm	aliquem		
alqo(s)	aliquo(s)	f	femininum (vrouwelijk)
alqs	aliquis	fem.	femininum (vrouwelijk)
Apul.	Apuleius	Fen.	Fenicisch(e)
arch.	archaisch(e)	frequ.	frequentativum
archit.	architectonisch(e)	filos.	filosofisch(e)
Att.	Attisch(e)	fut.	futurum
attrib.	attribuut/attributief		
Aug.	Augustus	Gall.	Gallisch(e)
August.	Augustinus	geestel.	geestelijk
		Gell.	Gellius
beh.	behalve	gen.	genitivus
bew.	bewoner	geom.	geometrisch(e)
biol.	biologisch(e)	gerechtel.	gerechtelijk
botan.	botanisch(e)	geringsch.	geringschattend
bz.	bijzin	Germ.	Germaans(e)
		gew.	gewoonlijk
Caes.	Caesar	Gr.	Grieks(e)
Catull.	Catullus	gramm.	grammaticaal
christ.	christelijk(e)		
Cic.	Cicero	Hebr.	Hebreeuws(e)
cj.	conjunctie (voegwoord)	Hor.	Horatius
cogn.	cognomen		
coll.	collectivum/collectief	i.d.	in de
comb.	combinatie	iem.	iemand
comp.	comparativus (vergroten trap)		
concr.	concreet		

iems.	iemands, van iemand	mor.	moreel
imp.	imperativus	muz.	muzika(a)l(e)
impf.	imperfectum	myth.	mythisch(e)
incoh.	incohativum	mythol.	mythologie/mythologisch(e)
indecl.	indeclinabel (onverbuigbaar)	n	neutrum (onzijdig)
indic.	indicativus (aantonende wijs)	nakom.	nakomeling(en)
inf.	infinitivus (onbepaalde wijs)	naut.	nautisch(e)
inscr.	inscriptie(s)	nci.	nominativus cum infinitivo
instr.	instrumentalis (abl. instrum.)	neg.	negatief (-ieve)
intens.	intensivum	Nep.	Nepos
interj.	interjectie (tussenwerpsel)	neutr.	neutrum (onzijdig)
intr.	intransitief (onovergankelijk)	niet-lev.	niet-levend
inw.	inwoner(s)	niet-klass.	niet-klassiek
iron.	ironisch	niet-refl.	niet-reflexief
Ital.	Italiësch(e)	niet.-Rom.	niet-Romeins(e)
jur.	juridisch(e)	nom.	nominativus
Juv.	Juvenalis	NT	Nieuwe Testament
Kelt.	Keltisch(e)	nv.	nevenvorm
Kl.-Azië	Klein-Azië	obj.	object (lijdend voorwerp)
klass.	klassiek	onomatop.	onomatopeïsch
kom.	komedie	onpers.	onpersoonlijk(e)
kwal.	kwalitatief	oorspr.	oorspronkelijk(e)
kwant.	kwantitatief	openb.	openba(a)r(e)
Laatl.	Laatlatijn	OT	Oude Testament
Lat.	Latijn/Latijns(e)	oudchr.	oudchristelijk(e)
leenw.	leenwoord	Oudital.	Ouditalisch(e)
lich.	lichamelijk	Oudrom.	Oudromeins(e)
Liv.	Livius	Ov.	Ovidius
loc.	locativus	p. adj.	van participium afgeleid adjectief
log.	logisch	partit.	partitief
Lucr.	Lucretius	pass.	passief
m	masculinum (mannelijk)	patric.	patricisch(e)
m.	met	patron.	patronymicum
Macedon.	Macedonisch(e)	pejor.	pejoratief
Mart.	Martialis	pers.	persoon
masc.	masculinum (mannelijk)	Pers.	Persius
math.	mathematisch(e)	persoonl.	persoonlijk(e)
mbt.	met betrekking tot	personif.	personificatie
med.	medisch(e)	Perz.	Perzisch(e)
Mel.	Middeleeuws Latijn	Petr.	Petronius
metaf.	metaforisch (overdrachtelijk)	pf.	perfectum
meton.	metonymisch	Phaedr.	Phaedrus
metr.	metrisch(e)	Plaut.	Plautus
milit.	militair(e)	pleb.	plebeïsch(e)
Mín. Fel.	Minucius Felix	Plin. Mai.	Plinius Maior
missch.	misschien	Plin. Mín.	Plinius Minor
mnl.	mannelijk(e)	plqpf.	plusquamperfectum
mondel.	mondeling	plur. t.	plurale tantum
		plur.	pluralis (meervoud)

poët.	poëtisch	schriftel.	schriftelijk
pol.	politiek(e)	Sen.	Seneca
pos.	positivus (stellende trap)	sg.	singularis (enkelvoud)
poss.	possessivus (gen. poss.)	Sic.	Siciliaans(e)
postklass.	postklassiek	Spart.	Spartaans(e)
postp.	postpositie (achterzetsel)	sprw.	spreekwoord/spreekwoordelijk
p.p.	participium van het perfectum van een deponens	subj.	subject (onderwerp)
ppp.	participium van het passieve perfectum	subst.	substantief (zelfstandig naamwoord)/substantivisch
praes.	praesens	Suet.	Suetonius
pred.	predicatief (-ieve)	sup.	supinum
preklass.	preklassiek	superl.	superlativus (overtreffende trap)
prep.	prepositie (voorzetsel)	sync.	gesyncopeerd
pron.	pronomen (voornaamwoord), pronomina(a)l(e)	Syr.	Syrisch(e)
pron. dem.	pronomen demonstrativum (aanwijzend voornaamwoord)	taalgebr.	taalgebruik
pron. indef.	pronomen indefinitum (onbepaald voornaamwoord)	Tac.	Tacitus
pron. interr.	pronomen interrogativum (vragend voornaamwoord)	Ter.	Terentius
pron. pers.	pronomen personale (persoonlijk voornaamwoord)	Thrac.	Thracië/Thracisch(e)
pron. poss.	pronomen possessivum (bezittelijk voornaamwoord)	Tib.	Tibullus
pron. refl.	pronomen reflexivum (wederkerend voornaamwoord)	tijdsadv.	bijwoord van tijd
pron. rel.	pronomen relativum (betrekkelijk voornaamwoord)	tr.	transitief (overgankelijk)
Prop.	Propertius	trag.	tragedie/tragisch
ptc.	participium (deelwoord)	t.t.	terminus technicus
ptc. fut.	participium van het futurum	uitdr.	uitdrukking(en)
ptc. pf.	participium van het perfectum	v.	van
ptc. pr.	participium van het praesens	Var.	Varro
publ.	publiek(e)	vd.	vandaar
Pun.	Punisch(e)	v.d.	van de
refl.	reflexief (wederkerend)	v.e.	van een
reg.	regeerde	verb.	verbum/verba [werkwoord(en)]
relat.	relatief/relatieve	Verg.	Vergilius
relig.	religie/religieus	vergl.	vergelijking(en)
rel. bz.	relatieve (betrekkelijke) bijzin	versch.	verschillend
retor.	retorisch(e)	verw.	verwant
Rom.	Romeins(e)	v.h.	van het
Sab.	Sabijns(e)	vijandel.	vijandelijk(e)
Sall.	Sallustius	voc.	vocaal
scheldw.	scheldwoord	vocat.	vocativus
scherts.	schertsend(e)	volg.	volgend(e)
		voll.	volledig
		voogr.	voorgrieks(e)
		vroegchr.	vroegchristelijk(e)
		vroegrom.	vroegromeins(e)
		vrl.	vrouwelijk(e)
		Vulg.	Vulgata
		wsch.	waarschijnlijk

.....